

ling. Denne vil da formentlig kunne foregaa paa følgende Maade:

Fordelingen sker paa Grundlag af Foreningernes Virksomhed i det foregaaende Finansaar, dog ikke saaledes, at det skal forlanges, for at en Forening skal kunne komme i Betragtning til Understøttelse, at den har virket hele det foregaaende Finansaar igennem, men den maa have virket i en saa stor Del af dette, at dens Virksomhed er fæstnet og kan bedømmes. Indenrigsministeriet indkalder hvert Aar til bestemt Tid (1ste Juli) Ansøgninger fra de Foreninger, der ville søge Statsunderstøttelse; Ansøgningerne skrives paa de af Ministeriet godkendte Blanketter og indsendes gennem den Fællesforening (eller Fællesledelse), som Ministeriet maatte bestemme. Fællesforeningen, der fører Tilsyn med Rigtigheden af de i Ansøgningen anførte Oplysninger, har Ret til at dele Tyrene efter deres Værdi som Avlsdyr i 3 Klasser, dog saaledes, at ikkun en Tredjedel af samtlige Tyre kunne sættes i højeste Klasse (1ste Klasse). En saadan Begrænsning er nødvendig, naar Klassifikationen skal foretages af de forskellige Fællesforeninger, hver for sit Omraade. Naar Ministeriet fra Fællesforeningerne har modtaget samtlige Ansøgninger, fordeles Statstilskuddet mellem de Tyre, der kunne komme i Betragtning, saaledes, at Halvdelen af Tilskuddet deles lige imellem dem, hvormod den anden Halvdel deles imellem dem efter Parter, idet en Tyr af 1ste Klasse tager 3 Parter, en Tyr af 2den Klasse 2 Parter og en Tyr af 3dje Klasse 1 Part. Det aarlige Tilskud for den enkelte Tyr kan dog ikke overstige 140 Kr., naar Klassifikation er foretaget, og ellers 120 Kr. — Med den her foreslaaede Fordelingsmaade vil der ikke blive Anvendelse for den i Lovens § 9 nu optagne Begrænsning for Statstilskuddet, at dette ikke maa være større end Halvdelen af den Bekostning, Foranstaltningen i det paagældende Aar medfører for Foreningen.

Fra Avlsforeningerne har der — ikke uden Føje — været Klager over, at den Regnskabsaflæggelse for Tilskuddets Anvendelse, som Ministeriet har maattet forlange, voldte Foreningerne stort Bepvær. Regnskabsaflæggelse til Ministeriet har været nødvendig, saalænge Tilskuddets Størrelse var afhængigt af Størrelsen af det Beløb, Foreningen selv ydede; men som allerede ovenfor fremhævet, vil man kunne anbefale, at den anførte Begrænsning af Tilskuddets Størrelse fremtidig bortfalder, og dette turde være saa meget mindre betænkeligt, som Erfaringen har vist, at Foreningerne selv saa godt som altid maa yde større

Bidrag til Forenings-Virksomheden, end Statens Tilskud kan udgøre. Herefter vil altsaa Fordringen om Regnskabsaflæggelse til Ministeriet fremtidig kunne fratages; en anden Sag er det, at Ministeriet fremdeles maa kunne forlange, at der i Ansøgningen optages en skematisk Oversigt over Foreningens Indtægter og Udgifter; en saadan Oversigt vil ikke alene give Udgang til den nødvendige Kontrol med Virksomheden, men navnlig ogsaa afgive et statistisk Materiale, som i Sagens Interesse ikke kan undværes. — Naar Regnskabsaflæggelse til Ministeriet bortfalder, maa der dog gives Ministeriet Hjælp til at forlange Statstilskuddet eller en forholdsvis Del af dette tilbagebetalt i Tilfælde af, at Foreningen i Løbet af det Finansaar, for hvilket Tilskuddet er givet, standser sin Virksomhed eller stifter Avlsdyr, i sidste Fald dog kun naar Foreningen ombytter et mere værdifuldt med et mindre værdifuldt, i hvilken Henseende Ministeriets Støn maa være afgørende. Ansvaret for Tilbagebetalingen maa paahvile Bestyrelsens Medlemmer.

Ansættelse af private Husdyrbrugskonfulenter er, som allerede ovenfor bemærket, en af de i Lovens § 9 nævnte Foranstaltninger, der har haft god Fremgang, og hvis Nytte den indbundne Erfaring utvivlsomt har godtgjort. Om det nu end er en Selvfølge, at de af Foreningerne antagne Konfulenter udelukkende skulle staa til de paagældende Foreningers Raadighed, vil det dog være nødvendigt, at Staten, der har taget Konfulentvirksomheden paa Landbrugets Omraade i sin Haand, drager nogen Nytte af den Erfaring, hvormed Foreningskonfulenterne ifølge deres Virksomhed sidde inde; som bekendt har man derfor nu efter dertil meddelt særskilt Bevilling iværksat Fællesmøder mellem Statskonfulenterne og Foreningskonfulenterne til Drøftelse af Spørgsmaal, der vedrøre Konfulentvirksomheden; at dette Samarbejde mellem Statskonfulenterne og Foreningskonfulenterne i øvrigt tilige maa blive til væsentlig Nytte for de sidstnævnte og derigennem for Foreningerne, vil ikke kunne bestrides. Efterhaanden som den heromhandlede Virksomhed er vokset op, er det blevet nødvendigt at undergive Virksomheden en Kontrol til Sikkerhed for, at Statstilskuddet anvendes med Nytte; denne Kontrol iværksættes derved, at Konfulenten gennem sin Forening afgiver dærlig Indberetning, indeholdende de fornødne Oplysninger til Bedømmelsen af hans Virksomhed. — Statstilskuddet til Foreningskonfulenterne har hidtil udgjort indtil Halvdelen af den paagældendes Lønning;